

Oponentní posudek

Bakalářská práce: Zvláštní postavení Andalusie ve Španělsku

Autor: Jitka Fillnerová

FSV UK, Praha 2008

Téma bakalářské práce je nesporně zajímavé i důležité, tím spíše, že autonomní proces v Andalusii není v české literatuře detailněji prostudován.

Autorka si pro bakalářskou práci vybrala problematiku andaluského regionálního hnutí a sní spojenou snahu této autonomní oblasti o obsáhlejší autonomii v rámci Španělska. Práce o 50 stránkách je logicky rozčleněna do 5 kapitol a jejím hlavním cílem je objasnit zda Andalusie má v rámci Španělska zvláštní postavení a zda úsilí o větší autonomii je historicky a politicky oprávněné.

V první kapitole autorka vhodně uvádí do problematiky decentralizace popisem obecných pojmů týkajících se různých forem organizace státu. Ve druhé kapitole je popsán historický vývoj a specifické znaky autonomního hnutí především v Andalusii a okrajově i v jiných částech Španělska. Sem směřují i mé první připomínky. Na str. 17 autorka v souvislosti s popisem jazykových odlišností ve Španělsku používá pojem „andaluština“, zde by bylo vhodnější uvést andaluský dialekt, už proto, že podle Královské akademie věd ani ostatních specializovaných kulturních a jazykových center takovýto pojem neexistuje. Pokud autorka má na mysli španělský výraz „el *andaluz*“ jedná se právě o zmiňovaný dialekt. Dále autorka nepřesně pokračuje ve výčtu oficiálních jazyků ve Španělsku. Správně uvádí katalánštinu, baskičtinu, ovšem poněkud nevhodně polemizuje nad galicijštinou, která má stejný status jako oba předchozí. Ve výčtu navíc opomíjí další jazyk uznaný španělskou ústavou: valencijštinu, a dále pak ostatní jazyky specificky používané v různých autonomních oblastech *calo*, *bable*, *aragones*, *falo*, *aranes*, *extremeno*, které byly v rámci procesu decentralizace používány při argumentaci obhajující historické odlišnosti.

Dále na str. 24 autorka v souvislosti s občanskou válkou opomíjí rozvést důležitou událost andaluského regionálního hnutí a jednu z událostí, která byla příčinou španělské občanské války – andalusskou agrární reformu. Zde bych viděl prostor pro obsáhlejší popis tohoto fenoménu.

Třetí kapitola je věnována demokratizačnímu procesu ve Španělsku po pádu Frankovy diktatury a jeho dopadu na autonomní hnutí. Autorka zde str. 38, 39 atd. používá ne zcela přesný termín „president“. Výraz „*Presidente de Gobierno*“ bývá do české literatury

překládán jako předseda vlády. Ve čtvrté kapitole se autorka výborně zabývá politickým vývojem v Andalusii od 80. let do znovunastolení debaty o reformě autonomního statutu počátkem tohoto tisíciletí, kterému je věnována poslední kapitola. V těchto kapitolách bych si dokázal představit rozsáhlejší analýzu vlivu předsedy autonomní vlády na celý proces decentralizace, navíc jedná-li se o osobnost politicky tak důležitou jakou M. Chavez bezesporu je, byť přiznávám, že rozvedení této problematiky by vedlo k nárůstu počtu stránek.

Práce je výborným výsledkem studijní analýzy s přehlednou charakteristikou andaluského regionálního hnutí a jeho vývoje. Uvedené drobné chyby se přímo netýkají studované problematiky, ale spíše jazykových omezení autorky či ne zcela bezchybných znalostí španělských reálií.

Závěr: Navrhuji na pochvalu děkana za výbornou bakalářskou práci

PhDr. Traian Urban

Praha 10. 06. 2008